

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 57.005 van 13 december 1995

A. 59.743/III-19.536

In zake : **de Belgische Staat**, vertegenwoordigd door de Minister van Pensioenen,

tegen :

DELBRUYERE Philippe,
rue du Pilon 61
5353 Goesnes.

DE RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,

Gezien het op 5 september 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Pensioenen, de nietigverklaring vordert van de beslissing die de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen op 21 april 1994 in de zaak Philippe DELBRUYERE heeft genomen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 juni 1995, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 1995, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 24 november 1995;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van de heer AVART, auditeur-generaal, die voor de verzoekende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mw. BEECKMAN de CRAYLOO, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

Aan Philippe DELBRUYERE, rijkswachter, was een premie toegekend, berekend op 10 % invaliditeit.

Bij ministeriële beslissing van 23 september 1985 is het pensioen met ingang van 1 december 1985 verhoogd, daar de graad van invaliditeit 17 % had bereikt; aan de invaliditeit lag een postcommotioneel syndroom ten grondslag.

Op 5 december 1989 heeft betrokkene gevraagd dat zijn dossier wegens nieuwe aandoeningen herzien wordt.

Op 24 februari 1992 heeft de commissie voor vergoedingspensioenen die aanvraag verworpen.

Met betrekking tot de aandoening aan de linker knie werd de weigering als volgt verantwoord :

"In 1976 heeft zich geen enkel ongeval voorgedaan in verband met een voetbalwedstrijd. De enige aantekening in de etiologische staat dateert van 1970 en betreft een kneuzing aan de linker knie als gevolg van een voetbalwedstrijd, een schadebrengend feit dat niet is aangevoerd. Voorts heeft zich een verstuijing van de linkervoet voorgedaan als gevolg van een ongeval thuis, in maart 1976, en een scheur aan de rechter knie in 1978. Zoals de expert aangeeft, kan op grond van die opeenvolgende ongevallen geen precies verband met de dienstactiviteit worden vastgesteld".

Er is eveneens geoordeeld dat de staat van de wervels van betrokkene in verhouding was tot zijn leeftijd.

Op 15 april 1992 heeft betrokkene beroep ingesteld. De feitelijkheid van het ongeval dat in 1976 heeft plaatsgehad, is door drie getuigen bevestigd.

Op 21 april 1994 heeft de commissie van beroep besloten aan betrokkene een pensioen toe te kennen met ingang van 1 december 1989. Het bedrag van het pensioen stemde overeen met een invaliditeit van 30 %, waarvan 20 % definitief;

Overwegende dat de Belgische Staat de schending aanvoert van artikel 9, § 3, van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen; dat hij met recht betoogt :

"Bij de berekening van de totale graad van invaliditeit heeft de commissie enerzijds rekening gehouden met 5 % (nieuw) voor de linkerknie, en anderzijds met een reeds bestaande invaliditeit van 20 %, ofschoon deze laatste slechts op 17 % was vastgesteld (Ministeriële beslissing van 23 september 1985). Derhalve behoort de totale graad van invaliditeit krachtens artikel 9, § 3, als volgt te worden berekend : $17 \% + 5 \% = 21,15 \%$, afgerond op 25 %", te weten :

- van de eerste invaliditeit wordt de werkelijke graad in aanmerking genomen, 17 pct.;
- de andere invaliditeit wordt berekend in verhouding tot de "resterende validiteit"; 5 pct. van 83 pct. = 4,15 pct.;
- de som wordt afgerond tot het daarop volgende veelvoud van vijf, waardoor de graad van invaliditeit uiteindelijk verhoogd wordt van 21,15 tot 25 pct.;

Overwegende dat de medische protocollen van vóór 23 september 1985 immers uitsluitend betrekking hebben op het postcommotioneel syndroom; dat de medische protocollen van 24 april 1991 en 11 januari 1994 uitsluitend betrekking hebben op de aandoening aan de knie en op de wervelaandoening waarover betrokkene klaagde; dat de graden van invaliditeit die met de drie aandoeningen overeenstemmen, respectievelijk vastgesteld zijn op 17 % voor het postcommotioneel syndroom, 5 % voor de aandoening aan de knie en nul % voor de wervelaandoening; dat de totale graad van invaliditeit aldus slechts op 25 % kan worden vastgesteld; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing die de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen op

21 april 1994 genomen heeft in de zaak
Philippe DELBRUYERE.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden overgeschreven in de registers van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt naar de anders samengestelde commissie van beroep voor vergoedingspensioenen verwezen.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de Staat.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op dertien december 1900 vijfennegentig door :

de HH. GEUS,	staatsraad, wnd. voorzitter,
HANOTIAU,	staatsraad,
MESSINNE,	staatsraad,
Mw. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.